

подобенъ Адаму, имаше ростъ мужескій съ дѣтска простота,

На времени самъ съ нея (хиллада пути ми приказа това), Казуваше ѝ ” когда ся вращамъ “ отъ работы-те си, и когда самъ утруденъ “ твое-то видѣніе мя успокоява. Когда отъ вер- “ ха на тая планина тя гледамъ долу въ до- “ лина-та, виждашъ ми ся като крехкій тріа “ нтафилъ средъ наши-те градины. Ако ли- “ ся подвижешъ камъ жилище-то на наши-те “ майки, снага-та ти е по красна, и варве- “ жъ-атъ ти е по легкъ отъ на ербица-та ко- “ гда крачка камъ свои-те пиле-та. Хотя да “ тя загубявамъ отъ очы-те си измежду древа- “ та, не имамъ потреба за да тя найда пакъ — “ Нещо си твое, кое-то не мога да изра- “ жа съ рѣчь, остава за мене на воздуха отъ “ кадѣ-то минувашъ, и на трава-та гдѣ-то по- “ сѣдинишь. Когда приближа при тебе грабва- “ шъ ми все-те чувства. Ясность-та на небо- “ то е по мало красна отъ синина-та на твои- “ те очы: пѣніе-то на бенгалы-те по мало сла- “ дко отъ звука на твой гласъ. Ако тя докача “ само съ края на перста си, трепере всичко “ те ми тѣло отъ веселіе. Науми си деня, въ